

Positioner, vil jeg sige, at det forekommer mig, at han i nogen Grad slog det pænt opbyggede Foredrag i Stykker ved en enkelt Oplysning, han fremkom med, nemlig den om Tariffbegunstigelsen paa vore Baner for Transport af udenlandske Varer. Han meddelte, at Søm kunde indføres her til Landet for en Pris af 39½ Kr. pr. Ton billigere end den tyske Produktionspris. Det er jo en Kendsgerning, at Danmark, dette lille Marked, i høj Grad bruges til at aflaste det udenlandske Markeds Overproduktion, og det er jo rigtigt, det er ikke blot for Sømmenes Vedkommende, men ogsaa for mange andre Tings Vedkommende, som Haandværk og Industri skulle bruge, at man kan købe dem her langt billigere, end de købes for paa Produktionsstedet. Naar dette, at vi ere saa smaa, gør, at et saadant Forhold kan indtræde, saa forekommer det mig ganske ligegyldigt, hvorledes Toldsatserne blive satte eller ikke blive satte. Overfor en Konkurrence af den Art er det jo ganske umuligt, at nogen Fabrikation kan bestaa eller nogen Industri kan eksistere, og det ere vi jo udsatte for for mange af de store Landes Vedkommende. Derfor er Stillingen vedblivende den for vort Vedkommende, som jeg tidligere har tilladt mig at betone, at vi havde i Folketinget stillet mere yderliggaaende Ændringer til Forslaget. De bleve forkastede, men vi sagde imidlertid, at vi betragtede alligevel det da foreliggende Toldlovsforslag som et Fremskridt, et Forslag, der pegede i den rigtige Retning. Det Forslag, som foreligger her til Afstemning i Dag, er jo aldeles ikke det samme. Men der er jo sagt fra flere Sider, og hele Behandlingen her, saavel 2den som 3die Behandling, har jo haft den samme Tendens, at det bliver i Fællesudvalget, at Forslagets endelige Skæbne skal afgøres. Det er et Motiv til, at vi ved den endelige Afstemning i Dag stemme for det. Vi gaa med til det, om end ikke med Tilfredshed, og det forekommer mig, at ogsaa de Herrer, der saa stærkt tale Industriens og Haandværkets Sag, kunne vel med nogenlunde Sindsro se Fremtiden i Møde og stemme for dette Forslag. Det kan være, at det i første Instans vil betyde en lille Forringelse af Dividenderne, men det er jo ogsaa sikkert kun til en

Begyndelse. De finde nok en Udvej, saa at de kunne kaste det over paa Forbrugerne og faa det samme igen. Det meddeles, at medens f. Eks. Forslaget om Sukkerbeskatningen var i Udvalget, var Sukkerfabrikkernes Aktier nede paa 160. Efterhaanden som der sivede lidt ud fra Udvalget om, hvordan Stillingen vilde blive med Hensyn til Sukkeret, stege Aktierne, efter Sigende ere de i Gaar bleve noterede med 199. Som det gaar med Sukkeret, saaledes vil det antagelig gaa med mange andre Ting. Jeg tror derfor ikke, at vi skulle lade os forskrække i alt for høj Grad, i alt Fald lader vor Gruppe sig ikke afskrække af de Herrers mørke Profetier. Vi have ogsaa under den nu bestaaende Toldlov kendt til lave Lønninger, det var, før vi lærte at organisere os. Derfor se vi nu nogenlunde trøstig Fremtiden i Møde, fordi vi tro, at det steds skal lykkes os at holde vor Organisation paa en saadan Højde, at den skal vide at tage sin Part af de tekniske Fremskridt og Forbedringer, som Industrien stadig faaar. Vi stemme altsaa for Lovforslaget i det Haab, at det senere vil komme ud af Fællesudvalget i en Skikkelse, der nærmest ligner den, hvori det kom her op fra Folketinget.

Bramsen: Jeg vil udtale min Tilfredshed overfor den højtærede Finansminister over, at der ikke i Gaar fra ham fremkom nogen Indsigelse mod de faktiske Udtalelser; jeg havde fremført 2 Dage forinden. Uoverensstemmelserne mellem os indskrænke sig derefter til, om man med Rette kan sige, at Landbruget er negativt beskyttet, fordi det for Værktøj, Klæder og Levemaade maa betale samme Priser som den øvrige Befolkning. Jeg paastaar vedblivende, at det er urigtigt, og jeg undrer mig over, at den højtærede Minister vil fastholde sin modsatte Paastand, saa meget mere som han definerer negativ Beskyttelse med de samme Ord som jeg, medens denne Definition er ganske uoverensstemmende med de Konsekvenser, som den højtærede Minister derefter har draget. En Landarbejder og en Byarbejder ere ganske ligestillede. Naar de købe en Frakke eller et Pund Chokolade, er det personlige Fornødenheder, som slet ikke